

- Вече е лесно – просто вървим. Трудности няма. Вървим напред с Тигърчето П и Доби. Снимам много – вече не се притеснявам, че батерията ще свърши – след няколко часа сме в цивилизацията.

- Говорим си за вече минали нещо и неусетно слизаме в „равнината“ – от тук ще вземем автобуса. Цялата група е долу и на изпроводяк – обяд !!! Същата процедура както в началото – маси, столове и т.н. Хапнахме, снимката с всички участници в експедицията, мятаме раниците в автобуса и надолу.

- Всички са доволни и малко тъжни, а от там и мълчаливи - няма свърши и това ???
- В Уараз сме към края на деня. Взимаме си торбите с излишния багаж, връщаме взетото под наем оборудване и пак в ресторанта. Големият Петьо, а както и малкия имат имен ден – малкият се отчете с бомбони, а големият ни почерпи с пиенето за вечерята. Да са живи и здрави !!! Момичета пак се забиха в пазарчето на Уараз – за последно !!!
- Намерихме и Роси, и Ицето – те са добре – минали са през разни перипетии, но са ОК.
- Приятно е да си в цивилизацията – стоиш дълго под душа, дишаш спокойно и т.н. Има нещо от качването – от време на време въздуха не ми стига – вдишвам дълбоко и нещата си тръгват – непознати реакции на тялото.

30 юни 2107 г

- Днес цял ден ще сме в автобуса и трябва да стигнем до Лима. 4-5 часа минаха по серпентините на планината, гледане на филми и полека се спуснахме до океана, а после 3-4 часа в трафика на Лима, докато стигнем до автогарата. Автобусът удари леко кола пред него – не стана нищо особено – шофьорите си поговориха 15-20 мин и тръгнахме пак.
- По пътя видях как мият коли в Лима – с водата от една кофа се мие една кола – представяйте си го, както искате. Видях и готови къщички – направени от мукава или картон – не ги пипнах. Стояха на улицата за продан. Тези сигурно се майтапят, но си беше самата истина.
- Попаднахме в трети хотел – този май е най-лошият от трите, в които бяхме в Лима. Пак сме трима – всичко е ОК. Групата реши да вечеря – нямам никакво желание да чакам „пилето или рибата“ – взех си един сандвич и йогурт от близкия супермаркет и в леглото. Преди мен там си беше и Алекс – проблеми с коремчето – ще мине – той вече взе мерки.

1 юли 2017 г.

- Днес си тръгваме за БГ, но това ще стане след обяд. Сутринта е на разположение, за да видим нещо от града. Закуска, една карта на града, удобно облекло и на път. Не се

разбрахме с групата и поех самичък. Имах няколко цели – постоянна изложба на брега на океана, океана, центъра на града с живописна градина и музея с останките от двореца на племето Лима. Имах 6 часа и ги оползотворих. Всички тези места са чудесни !!! Не ги пропускайте.

- Изложбата – действително е много красива и няма нищо общо със сергиите. Маята пак намаза ☺.

- Океана – за да стигна до него ми трябваше около час и разходка от няколко километра, но си струваше. В тази част на града до него се стига само от едно място – така са го направили. Аз го пипнах, той ме окъпа и станавме приятели. Намерих няколко камъчета за Доменик, поканиха ме да опитам сърфинг – водата била топла ???, но нямах време (не желание ☺). Накефих му се яко на океана !!!

